

& Fablo pri gilotin-ŝraŭbeto:

< Ripete 29, 36 aŭ 50 sed rekante 29 el 65 batoj por strofo, entute 1950 paŝoj dum 21 minutoj. Verkis Nikolao Nekrasov (Sennacieca Revuo II/VI, N-ro 5 (17), febr. 1925). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,6:61> (o;do /mimi mire dodo remi so fa a;do mimi mire dodo TiLa So So o;do mimi mire dodo remi so fa a;fa mimi mido mimi mido mi mi i;fa mimi mido mimi mire do do o;

(#Rekantaĵe: mi so so ofa mi re re re; re fa fa ami re do do do; mi so so ofa mi re; re fa fa ami re do do;)

)×30)+

(& Strofoj:

'1 /Sonante per terura muĝa knaro, ; Tranĉante sen ripozo kaj sen laco, ; Ĝi staris en la mezo de la placo, (; Kaj ĉirkaŭ ĝi amasis urbanaro.)×

(×: **Kupro brilas en la bloko ; fiksa kiel forta roko ; Kokerikas koko ; Kupro brilas en la blok'**.)

'2 (Po unu kun videblaj tim-esprimoj ;)×
(Alvenigataj estis la viktimoj. ;)×3

'3 Jen unu preĝis, jen alia ploris, ; Jen tiu estis malbenita akre, ; Sed same, mortigante buĉ-masakre, (; La gilotino siblis kaj stertoris.)×
.....

'4 Per malfaci[le ruli]ĝanta ĉenobloko ; Levanta supren estis la tranĉilo ; Kaj jen subite de la streĉobloko (; Abrupte ĝi faladis kun ekbrilo.)×

'5 En la amaso tra la placo tuta ; En la fatal-momento ekzekuta ; Ekkrio – "ha!" – trakuris iufoje ; Kaj en mistero de silento muta ; Jen iu orfe ĝemis plej malĝoje?

'6 Simile al melonoj rikoltitaj ; En korto kuŝis kapoj fortranĉitaj ; Kaj sub la suno, radianta ride, ; Indiferentaj, stultaj kaj malspritaj ; Sur ili muŝoj rampis sang-avide.

'7 Kaj same, ankaŭ sub la suno supra, ; Brilante per ole-ŝmirita spino, ; Plej gaje sidis eta ŝraŭbo kupra (; ĉe iu bloko de la gilotino.)×
.....

'8 Pri tuta mondo ĝi nenion sciis, ; Ĝi estis bona, bela kaj afabla ; Kun maniero milda kaj agrabla ; Sur sia loko lerte ĝi funkciis ; Kaj pri funkcio sia ne konsciis.

'9 Tre ofte, kiam la ŝraŭbeto bloka ; Kapricis kaj obstinis iel sprite, ; Ne plu laboris la tenilo hoka ; Kaj lasis la tranĉilo kvazaŭ moka ; Eĉ ies kapon nur duontranĉite.

'10 Ekzekutisto devis tiukaze ; Ekgrimpi al la ŝraŭbo por riparo ; Kaj li klopodis tie plej emfaze (; Konvinki ĝin pri urĝo de refaro.)×
.....

'11 Kaj la ŝraŭbeto jam en bon-humoro ; Konsentis petoleme pri laboro – ; Kaj ree fluis sango agonias, (; Kaj regis la arbitro tirania.)×
.....

'12 Okazis tamen unu belan tagon: ; Ekestis en la urbo tumultego, ; Sur placo oni levis ruĝan flagon, (; Kaj proklamita estis nova rego. ;)×
.....

'13 (Kaj tut-simile, kiel ĵus pli frue ;)×
(Verŝata estis sango larĝaflue, ;)×3

'14 Torento da popol-amaso granda ; Disverŝis sin tra la liberaj stratoj, ; Kaj kun standardoj ruĝaj kaj plakatoj (; Ĝi fluis kiel strio larĝrubanda.)×

'15 Ŝanĝiĝis nun la ordonista rolo: ; Komunavole sen diskuto ; Al la tiranoj venĝis la popolo (; Per gilotina ekzekuto.)×

'16 (La ŝraŭbo, kiun konis ni antaŭe, ;)×
(Hodiaŭ agis hieraŭe: ;)×3

'17 Sen scio pri la diferencoj rangaj ; Estante mem nur ero de detaloj, ; Ĝi partoprenis en ekstermoj sangaj ; De la antaŭaj moŝtoj longalangaj: ; Nobeloj, mastroj, reĝoj, generaloj.

'18 Sed kiam la popol-koleron pravan ; Finfine anstata[ŭis indul]gemo justa, ; La ŝraŭbo ekrimarkis, ke jam rusta (; Makulo kovras ĝian brilon ravan:)×

'19 (Ne plu bezona pro terur-teroro – ;)× (La gilotino staris sen laboro! ;)×3

"20 Kaj iutage, dum popola festo, ; Simbole
pri malnovo, kiu pasis, ; Publike kun solena
manifesto ; Ĝin la popolo disfrakasis ; Kaj ie
kuŝi en polvaĉo lasis.

'21 Per sola frapo trafa kaj subita ; Ŝraŭbeto
nia estis forskuita, ; Kaj ofendi[te pri ĉi] tia
malafablo ; Ĝi multe plendis pri la sta[to
neme]rita ; Kaj longe kuŝis en malpura sablo –
.....

'22 Ĝis iu laborista helpobubo ; Okaze ĝin
retrovis en la rubo, ; Ĝin alte suprenĵetis kaj
rekaptis, (; Purigi ĝin per forta froto provis,)×
.....

'23 Kaj poste – jam sur muelej-maŝino ; Aŭ sur
alia bona instrumento ; Ŝraŭbeto mia sidis kun
kontento, (; Samkiel sur la fama gilotino.)×

'24 (Ĉe iu transmisio aŭ ĉe bloko ;)× (Perfekte
ĝusta estis nova loko. ;)×3

"25 Kaj same – sub la suno bril-radia, ; Ole-
ŝmirita zorge per ŝmirilo, ; Funkciis tute taŭge
ŝraŭbo nia, ; Sed jam ne por buĉado tirania, ;
Sed jam por la komuna bon-utilo.

'26 Ho, vi, ŝraŭbetoj, multaj sen difino, ;
Partetoj de giganta mekanismo, ; Nomata – "la
kapitalismo", (: Terura kaj fatala gilotino!)×
.....

'27 Vi, ĉiuj, en la mondo ĉiu subsuna, ; Laŭ via
eksteraĵo – bel-aspektaj, ; Laŭ la esenco –
bonaj, eĉ perfektaj, (; Pri vi ja temas en fabelo
nuna.)×

'28 Ho kiom mi vin ŝatas plej bonvole, ; Se
sidas vi sur la alia loko, ; Sed servas vi al
premo kaj sufoko, (; Eĉ – kvankam senkonscie
kaj senvole.)×

'29 Eĉ sendepende de kvalitoj viaj, ; Reĝimon
maljustegan vi subtenas ; Kaj tial do per ĉiuj
fibroj miaj (; Mi vin malamas kaj malbenas.)×
.....

'30 Sed kiom ĝoje mi renkonti povus ; Vin en
alia pli feliĉa horo ; Ja ĉiuj taŭg-utilan lokon
trovus (; En nova regno – Regno de Laboro.)×
.....)